

**UCHWAŁA NR 197/VIII/2020
RADY MIEJSKIEJ W ZIĘBICACH**

z dnia 25 czerwca 2020 r.

**w sprawie utworzenia parku kulturowego pod nazwą
Park Kulturowy Opactwo Cystersów w Henrykowie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 16 i art. 17 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 282), Rada Miejska w Ziębicach uchwała:

**Rozdział 1.
Przepisy ogólne**

§ 1. 1. W celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania jego wyróżniających się elementów dziedzictwa materialnego i przyrodniczego tworzy się park kulturowy pod nazwą Park Kulturowy Opactwo Cystersów w Henrykowie zwany dalej „Parkiem Kulturowym”.

2. Uchwała nie narusza miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

3. Granice Parku Kulturowego określa szczegółowo załącznik nr 1 do uchwały, przy czym przebiega ona w następujący sposób:

- na południe od drogi 395 kolejno wzdłuż: granicy sołectwa Nowy Dwór, zewnętrznej granicy działki 274, 262, 30, 31/3, 31/2, 31/1, granicy sołectwa Krzelków, działki 73, 71, ponownie wzdłuż granicy sołectwa Krzelków, aż do narożnika działki 67/5 i 227,
- od zachodu wzdłuż granicy: działki 67/5, a następnie granicą gminy Ciepłowody, aż do granicy z sołectwem Brukalice,
- od północy wzdłuż granicy sołectwa Brukalice i dalej granicą działki 99, do granicy działki 92, i dalej granicą działki 92, 91, 121, 120/2, następnie wzdłuż drogi 395 do granicy działki 140 i dalej 141, 142, 143/2, 144, do granicy ul. Kolejowej (dz.146), następnie wzdłuż granicy działki 158 (rzeka Oława), następnie ponownie wzdłuż granicy sołectwa Brukalice, do granicy działki 164/2 i dalej 164/3, 164/7, 164/5, 164/4, ponownie 164/3 do działki 181/1,
- od wschodu wzdłuż terenów kolejowych po granicy działki 181/3, 164/9, 74/2, 265, do działki 104 i następnie wzdłuż działki drogowej 281, i dalej zewnętrzną granicą działki 279/1 do działki 267/2 (drogi 395) wyznaczającej granicę od południa.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- a) Parku Kulturowym - należy przez to rozumieć Park Kulturowy Opactwo Cystersów w Henrykowie,
- b) Planie ochrony - należy przez to rozumieć plan ochrony Parku Kulturowego Opactwo Cystersów w Henrykowie,
- c) pracach konserwatorskich - należy przez to rozumieć prace konserwatorskie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 282),
- d) robotach budowlanych - należy przez to rozumieć roboty budowlane w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1186 z późn. zm.),
- e) elewacji frontowej - należy przez to rozumieć elewację usytuowaną od strony ulicy głównej, placu lub innej przestrzeni publicznej,
- f) budynku frontowym - należy przez to rozumieć budynek, także narożny, usytuowany od strony ulicy, placu lub innej przestrzeni publicznej,
- g) linii zabudowy - należy przez to rozumieć linię pozorną równoległą do osi drogi, wyznaczoną przez linie, które tworzą elewacje sąsiadujących ze sobą budynków,
- h) ogródkach gastronomicznych/kawiarnianych - należy przez to rozumieć wyznaczone miejsca dopuszczone do sezonowego użytkowania dla celów gastronomicznych i handlowych,

- i) nośnikach informacji wizualnej - należy przez to rozumieć urządzenia wraz z konstrukcją nośną, służące przekazaniu informacji, reklamie np.: znaki, szyldy i tablice wolnostojące oraz te umieszczone na obiektach i urządzeniach budowlanych, ogrodzeniach itp.,
- j) przestrzeni publicznej - należy przez to rozumieć drogi publiczne, place oraz ogólnodostępne wnętrza urbanistyczne,
- k) reklamie, tablicy reklamowej, urządzeniu reklamowym, szyldzie - należy przez to rozumieć reklamę, tablicę reklamową, urządzenie reklamowe, szyld w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 z późn. zm.).
- l) jezdni - należy przez to rozumieć część drogi przeznaczoną do ruchu pojazdów.

§ 3. Materialne, przyrodnicze i krajobrazowe dziedzictwo kulturowe na obszarze Parku Kulturowego chroni się poprzez dążenie do:

- a) zachowywania historycznego układu przestrzennego i obiektów zabytkowych,
- b) odtwarzania historycznych układów przestrzennych, ogrodów w wersji historycznej, a także ich uzupełniania i wzbogacania, wpisując nowe struktury o wysokiej jakości w istniejącą tkankę historyczną,
- c) zapewnienia ekspozycji zabytków nieruchomych i historycznych zespołów budowlanych, przyrodniczych, historycznie ukształtowanych dominant, ze szczególnym uwzględnieniem zespołu klasztornego z kościołem,
- d) ochrony historycznej linii zabudowy, gabarytów i form architektonicznych,
- e) rewaloryzowania i rewitalizowania przestrzeni publicznej,
- f) ograniczenia niekorzystnego wpływu reklam w postaci tablic, szyldów, ogłoszeń i innych urządzeń na przestrzeń publiczną,
- g) odtwarzania i wydobycia historycznych elementów krajobrazu związanych z gospodarką wodną prowadzoną przez Zakon Cystersów,
- h) ochrony osi, ciągów i punktów widokowych, umożliwiających bliskie i dalekie widoki na charakterystyczne elementy zagospodarowania obszaru, ze szczególnym uwzględnieniem widoków na wieżę kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i św. Jana Chrzciciela,
- i) ochrony krajobrazu kulturowego poprzez przeciwdziałanie nadmiernej rozbudowie działalności handlowej i usługowej, ingerującej w formę architektoniczną obiektów zabytkowych, bądź zakłócającej ich ekspozycję, jak również ingerującej lub zakłócającej możliwość ekspozycji przestrzeni publicznej lub sprzecznej z tradycją kulturową założenia.

§ 4. Realizacji ochrony, o której mowa w § 3 winno służyć:

- a) sporządzanie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- b) sporządzenie Planu ochrony Parku Kulturowego,
- c) wprowadzenie zakazów i ograniczeń o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Rozdział 2.

Ustalenia ogólne w zakresie prowadzenia robót budowlanych oraz działalności przemysłowej, rolniczej, hodowlanej, handlowej lub usługowej

§ 5. Na obszarze Parku Kulturowego zabrania się:

- 1) instalowania urządzeń na elewacjach frontowych budynków oraz oświetlenia w zakresie:
 - a) umieszczania od strony przestrzeni publicznych urządzeń nagłaśniających, klimatyzujących, anten satelitarnych,
 - b) stosowania światła innego niż białe lub zbliżone do białego w iluminacji obiektów budowlanych;
- 2) stosowania w przestrzeni publicznej nawierzchni innych niż naturalne (w miejscach kulturowo uzasadnionych należy stosować nawierzchnię brukową, kostkę granitową, płytę kamienną, nawierzchnię zwirową stabilizowaną, gruntową stabilizowaną) za wyjątkiem jezdni poza obszarem I i III oraz sektorem II.1;

- 3) stosowania w przestrzeni publicznej wyrobów betonowych: krawężników, kostki, płyt chodnikowych, śmietników, słupów;
- 4) umieszczania urządzeń technicznych, w tym stacji trafo, na miejscach eksponowanych szczególnie na przebiegu ciągów i osi widokowych;
- 5) lokalizacji wież siłowni wiatrowych i nadajników telefonii komórkowych, innych dominant wysokościowych przekraczających wysokość pobliskiej zabudowy, a także wznoszenia nowych linii energetycznych wysokiego napięcia; na etapie modernizacji i przebudowy istniejących linii wysokiego napięcia należy je projektować jako podziemne;
- 6) naruszania, usuwania elementów historycznego układu wodnego.

§ 6. 1. Na obszarze Parku Kulturowego zabrania się:

- 1) handlu poza budynkami oraz w przejściach i przejazdach bramowych, za wyjątkiem:
 - a) handlu stanowiącego część zorganizowanych imprez: koncertów, zawodów sportowych, uroczystości religijnych i państwowych, wystaw, jarmarków i kiermaszów okolicznościowych, imprez artystycznych, akcji informacyjnych, happeningów i innych wydarzeń o charakterze niekomercyjnym, cyklicznych imprez okolicznościowych,
 - b) wystawiania i oferowania do sprzedaży pamiątek, książek, owoców i warzyw oraz wypieków przed lokalami handlowymi, przez podmiot prowadzący działalność handlową w tym zakresie i w tym lokalu;
- 2) działalności gastronomicznej poza budynkami w przejściach i przejazdach bramowych, za wyjątkiem działalności gastronomicznej stanowiącej część zorganizowanych imprez i ogródków gastronomicznych/kawiarnianych;
- 3) umieszczania w niezabrukowanej strefie, wokół drzew zlokalizowanych w przestrzeni publicznej, jakichkolwiek urządzeń oraz mocowania w koronach drzew oświetlenia, za wyjątkiem dekoracji świątecznych lub okolicznościowych;
- 4) lokalizacji ogródków kawiarnianych i gastronomicznych z parasolami na przebiegu ciągów i osi widokowych;
- 5) używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających, za wyjątkiem przypadków określonych w przepisach odrębnych oraz podczas świąt i imprez promujących dziedzictwo kulturowe Henrykowa i regionu.

2. Jako osłonę ogródków gastronomicznych/kawiarnianych dopuszcza się wyłącznie markizy i parasole w jednolitym kolorze ecru.

3. Kolorowe znaki firmowe i napisy na markizach mogą być usytuowane tylko na elementach zwisających (lambrekinach).

Rozdział 3.

Ustalenia ogólne dotyczące zakazów i ograniczeń dotyczących umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną parku kulturowego, z wyjątkiem znaków drogowych i znaków związanych z ochroną porządku i bezpieczeństwa publicznego

§ 7. 1. Zobowiązuje się do montowania reklam, szyldów, neonów, znaków firmowych, tablic informacyjnych itp. jedynie w pasie parteru (będącym strefą handlu), do linii gzymsu nad częścią handlową, jako szyldy informujące i wizytówki danego sklepu. Mogą one obejmować tylko te firmy, które prowadzą działalność w danym budynku.

2. Reklamy powinny być opracowane indywidualnie, w dostosowaniu do danego obiektu, jego gabarytów, kolorystyki oraz jego otoczenia. Powinny być one elementem plastycznym, dostosowanym do charakteru obiektu.

3. Lokalizacja reklam na budynku powinna być uporządkowana, o ujednoliconych gabarytach.

4. Reklamy nie mogą zdominować zabytkowej zabudowy i muszą uwzględniać charakter i funkcję obiektu.

5. Reklamy powinny być dostosowane wielkością, ilością (dla jednej firmy dopuszczalna jest jedna reklama), krojem liternictwa, formą, materiałem i stonowaną kolorystyką do barwy i charakteru elewacji, na której reklama ma zostać umieszczona.

6. Montaż reklam nie może uszkodzić istniejących detali architektonicznych.

7. Zobowiązuje się do montowania reklam wspornikowych, w tym wykonanych w metaloplastyce, drewnie lub innych naturalnych materiałach lub malowanych na elewacji.

8. Zaleca się, aby na terenie Parku Kulturowego została wprowadzona ujednoczona forma graficzna oraz forma nośnika informacji turystycznej.

9. Zabrania się:

- a) umieszczania nośników informacji wizualnej za wyjątkiem tablic z informacjami dotyczącymi obsługi ruchu turystycznego i drogowego o wymiarach przekraczających wielkości:
 - dla nośników płaskich, w tym malowanych na elewacji, 2,0 m² powierzchni,
 - dla nośników prostopadłych tzw. wysięgników, maksymalnie odległość 80 cm od elewacji do krańca wysięgnika z sztydem oraz 60 cm wysokości,
- b) umieszczania nośników informacji wizualnej powyżej linii parteru, w tym w oknach, na całej elewacji budynku oraz na dachach i kalenicach.
- c) umieszczania wolnostojących nośników informacji wizualnej na wysokości większej niż 3 m nad poziomem istniejącego terenu,
- d) umieszczania nośników informacji wizualnej o jaskrawej kolorystyce, odbijających światło, odblaskowych, projekcji świetlnych, elementów ruchomych, neonów oraz światła o zmieniającym się natężeniu, błyskowego lub pulsującego,
- e) umieszczania nośników informacji wizualnej na słupach oświetleniowych i trakcyjnych, z wyjątkiem tablic z informacjami dotyczącymi obsługi ruchu turystycznego i drogowego,
- f) umieszczania banerów usytuowanych nad drogami i placami, z wyłączeniem dekoracji świątecznej lub okolicznościowej związanej z wydarzeniami kulturowymi promującymi dziedzictwo kulturowe Henrykowa i regionu,
- g) umieszczania nośników informacji wizualnej w bramach, przejściach i przejazdach w sposób przesłaniający światło bram, przejść i przejazdów,
- h) postojów pojazdów wykorzystywanych jako nośniki informacji wizualnej, za wyjątkiem tych których wjazd na teren obszaru jest uzasadniony potrzebami świadczenia usług dostawczych lub serwisowych,
- i) umieszczania na elewacjach budynków chorągwi, chorągiewek, proporczyków i banerów oraz innych nośników informacji handlowej i wizualnej, za wyjątkiem budynków instytucji, na których jest to dopuszczalne na podstawie przepisów odrębnych, oraz w trakcie trwania imprez,
- j) zajmowania reklamą większej niż 20% powierzchni witryny sklepowej.

§ 8. Przepisy o szyldach nie dotyczą organów administracji publicznej i urzędów, korporacji zawodowych i innych podmiotów w zakresie, w którym ich szyldy są uregulowane odrębnymi przepisami.

Rozdział 4.

Ustalenia ogólne w zakresie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury

§ 9. 1 Na obszarze Parku Kulturowego zabrania się wprowadzania, w przestrzeni publicznej jako obiektów małej architektury, wyrobów betonowych: śmietników, słupów, ławek, stojaków na rowery, donic.

2. Na obszarze Parku Kulturowego zabrania się wprowadzania ogrodzeń z prefabrykatów betonowych.

Rozdział 5.

Ustalenia ogólne w zakresie zasad składowania lub magazynowania odpadów

§ 10. 1 Na obszarze Parku Kulturowego zabrania się składowania i magazynowania odpadów poza pojemnikami służącymi do czasowego gromadzenia bieżących odpadów stałych, z uwzględnieniem segregacji odpadów w miejscu ich powstawania;

2. Na obszarze Parku Kulturowego zabrania się stawiania wiat śmietnikowych prefabrykowanych z elementów betonowych, z preferencją wiat murowanych lub drewnianych z dachami jedno lub dwuspadowymi, z pokryciem papowym, ceramicznym lub z blachy łączonej tradycyjnie na rąbek stojący lub leżący.

Rozdział 6.

Ustalenia ogólne w zakresie archeologii

§ 11. 1. Dla wszystkich sektorów od I.1 do I.8 wprowadza się nakaz wyprzedzających, sondażowych badań archeologicznych przed realizacją inwestycji związanych z robotami ziemnymi.

2. Dla sektorów II.1 i II.2 oraz stanowisk archeologicznych ujętych w wykazie zabytków wprowadza się nakaz badań archeologicznych nadzorujących w trakcie robót ziemnych.

Rozdział 7.

Ustalenia szczegółowe dla sektorów

§ 12. 1. W sektorze I.1, I.2, I.3, I.4, I.5, I.6 zabrania się:

- 1) stosowania okien połaciowych, z wyłączeniem obiektów nie wpisanych do rejestru zabytków;
- 2) realizacji robót budowlanych i prac konserwatorskich prowadzących do zmian wystroju elewacji, w tym zmiany geometrii dachów, pierwotnych lukarn (zachowywać lukarny tylko o zdiagnozowanych historycznych formach) i wysokości kalenicy, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń MPZP;
- 3) wymiany zabytkowej stolarki okiennej, bram wejściowych, wjazdowych. W przypadku konieczności wymiany ww. elementów, w tym także rynien, wprowadza się zakaz stosowania tworzyw sztucznych oraz wymóg przywrócenia tradycyjnej formy i zastosowania tradycyjnego materiału;
- 4) umieszczania na terenie ogródków gastronomicznych i kawiarnianych urządzeń gastronomicznych, urządzeń nagłaśniających oraz stosowania sztucznych wykładzin na istniejącej nawierzchni;
- 5) prowadzenia działalności usługowej oraz handlowej, w bramach, przejściach i przejazdach, polegającej m.in. na wystawianiu i oferowaniu do sprzedaży towarów, za wyjątkiem świąt i uroczystości gdzie handel jest historycznie i kulturowo uzasadniony oraz pod warunkiem prowadzenia go w zorganizowanych straganach o tradycyjnej formie;
- 6) używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających, za wyjątkiem przypadków określonych w przepisach odrębnych oraz podczas świąt i imprez promujących dziedzictwo kulturowe Henrykowa i regionu;
- 7) wprowadzania nasadzeń krzewów i drzew niezgodnie z kontekstem kulturowym miejsca, niepotwierdzonych historycznie;
- 8) wjazdu pojazdów samochodowych za wyjątkiem samochodów obsługi obiektów, pojazdów dostawczych, pojazdów uprzywilejowanych, należących do mieszkańców i pracowników.

2. W sektorze I.2, I.3 zabrania się:

- 1) urządzania terenu bez uprzednich badań historycznych;
- 2) usuwania historycznych kamiennych elementów urządzenia ogrodu;
- 3) wprowadzanie obiektów altanowych poza miejscami uzasadnionymi historycznie (wg ikonografii Wenera) o historyzującej formie i wykonanych z materiałów tradycyjnych;
- 4) wprowadzanie elementów małej architektury za wyjątkiem tych o tradycyjnej formie i materiale (kamienne ławki, drewniane fotele ogrodowe).

3. W sektorze I.4 zabrania się realizacji urządzeń sportowych i rekreacyjnych ze sztuczną nawierzchnią oraz wygrodzeń boisk.

4. W sektorze I.5 zabrania się lokalizowania nowych parkingów za wyjątkiem miejsca postojowego dla autokaru wysadzającego turystów i jadącego docelowo na parking północny (obszar VI.1) oraz kilku miejsc parkingowych dla samochodów osobowych.

5. W sektorze I.7 zabrania się wprowadzania na terenie dawnego ogrodu warzywnego/sadu przyklasztornego gatunków roślin niepotwierdzonych historycznie.

6. W sektorze I.8:

- 1) zabrania się kontrastowania i dominowania współczesną formą zabudowy oraz współczesnymi materiałami nad obiektami historycznymi (budynki, ogrodzenia, nawierzchnia);

- 2) nakazuje się likwidację lub pozostawienie do śmierci technicznej elementów dysharmonizujących, w tym garaży blaszanych i wiat.

§ 13. 1. W sektorze II.1, II.2, II.3 zabrania się:

- 1) stosowania okien połaciowych od strony przestrzeni publicznej, z wyłączeniem obiektów nie wpisanych do rejestru zabytków;
- 2) w odniesieniu do budynków frontowych: robót budowlanych prowadzących do zmian wystroju elewacji, w tym zmiany geometrii dachów i wysokości kalenicy, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń MPZP;
- 3) wymiany zabytkowej stolarki okiennej, bram wejściowych, wjazdowych. W przypadku konieczności wymiany ww. elementów, w tym także rynien, wprowadza się zakaz stosowania tworzyw sztucznych oraz wymóg przywrócenia tradycyjnej formy i zastosowania tradycyjnego materiału;
- 4) umieszczania na terenie ogródków gastronomicznych i kawiarnianych urządzeń gastronomicznych, urządzeń nagłaśniających oraz stosowania sztucznych wykładzin na istniejącej nawierzchni;
- 5) prowadzenia działalności usługowej oraz handlowej, w bramach, przejściach i przejazdach, polegającej m.in. na wystawianiu i oferowaniu do sprzedaży towarów, za wyjątkiem świąt i uroczystości gdzie handel jest historycznie i kulturowo uzasadniony oraz pod warunkiem prowadzenia go w zorganizowanych straganach o tradycyjnej formie;
- 6) używania instalacji lub urządzeń nagłaśniających, za wyjątkiem przypadków określonych w przepisach odrębnych oraz podczas świąt i imprez promujących dziedzictwo kulturowe Henrykowa i regionu;
- 7) wprowadzania nasadzeń krzewów i drzew niezgodnie z kontekstem kulturowym miejsca, niepotwierdzonych historycznie.

2. W sektorze II.1 zabrania się:

- 1) usuwania historycznych elementów małej architektury przedogródków pierzei zachodniej (podmurówka, metalowe ogrodzenie);
- 2) nasadzeń zieleni wysokiej (pow. 1,5m) w obszarze przedogródków pierzei zachodniej;
- 3) nasadzeń zieleni wysokiej (pow. 1,5m) w pasie drogowym pierzei wschodniej.

3. W sektorze II.2 zabrania się lokalizacji miejsc parkingowych w zatoczce przy zespole pomnikowym św. Nepomucena, z zaleceniem realizacji publicznej przestrzeni reprezentacyjnej o charakterze placu.

§ 14. W sektorze III zabrania się:

- 1) umieszczania nośników reklamowych i nośników informacji wizualnej za wyjątkiem: tablic informacyjnych promujących dziedzictwo przyrodnicze i kulturowe parku krajobrazowego;
- 2) wjazdu pojazdów samochodowych za wyjątkiem samochodów obsługi obiektów, pracowników nadleśnictwa, pojazdów dostawczych, pojazdów uprzywilejowanych;
- 3) realizacji prac związanych z urządzaniem parku krajobrazowego bez pełnej dokumentacji konserwatorskiej rewaloryzacji zabytkowego założenia parkowego;
- 4) wprowadzania nasadzeń krzewów i drzew niezgodnie z kontekstem kulturowym miejsca, niepotwierdzonych historycznie;
- 5) wprowadzania nowych elementów kompozycji krajobrazu poza elementami zidentyfikowanymi w trakcie badań historycznych;
- 6) stosowania środków chemicznych do zwalczania gołoledzi i usuwania śniegu.

§ 15. 1. W Sektorze IV.1, IV.2, IV.3 zabrania się:

- 1) w odniesieniu do obiektów objętych GEZ, oraz pozostałych obiektów historycznych - robót budowlanych prowadzących do zmian wystroju elewacji, w tym zmiany geometrii dachów, pierwotnych lukarn (zachowywać lukarny tylko o zdiagnozowanych historycznych formach) i wysokości kalenicy, z dopuszczeniem zmian wynikających z uwarunkowań historycznych i ustaleń MPZP;

- 2) wymiany bram wejściowych, wjazdowych. W przypadku konieczności wymiany ww. elementów, w tym także rynien, wprowadza się zakaz stosowania tworzyw sztucznych oraz wymóg przywrócenia tradycyjnej formy i zastosowania tradycyjnego materiału;
- 3) wymiany zabytkowej stolarki okiennej. W przypadku konieczności wymiany ww. elementów wprowadza się wymóg odtworzenia formy historycznej w widoku zewnętrznym z zachowaniem głównych wymiarów (szerokość, wysokość profilu) elementów konstrukcyjnych (np. ram, szprosów);
- 4) umieszczania na terenie ogródków gastronomicznych i kawiarnianych urządzeń gastronomicznych, urządzeń nagłaśniających oraz stosowania sztucznych wykładzin na istniejącej nawierzchni;
- 5) wprowadzania nasadzeń krzewów i drzew niezgodnie z kontekstem kulturowym miejsca;
- 6) wymiany historycznych ogrodzeń na współczesne.

2. W sektorze IV.3 usuwania brukowej nawierzchni historycznej drogi prowadzącej do stacji kolejowej.

§ 16. W Sektorze V.1, V.2 zabrania się kontrastowania i dominowania współczesną formą zabudowy nad obiektami historycznymi (budynki, ogrodzenia, nawierzchnia).

§ 17. 1. W Sektorze VI.1, VI.2, VI.3, VI.4, VI.5, VI.6, VI.7, VI.8 zabrania się:

- 1) kontrastowania i dominowania współczesną formą zabudowy nad obiektami historycznymi (budynki, ogrodzenia, nawierzchnia);
- 2) zmiany sposobu użytkowania terenów rolniczych;
- 3) usuwania zachowanych i częściowo zachowanych szpalerów drzew wzdłuż dawnych traktów.

2. W sektorze VI.1 zabrania się:

- 1) rozbudowy, modernizacji, remontu istniejących obiektów gospodarczych;
- 2) realizacji budynków i obiektów małej architektury służących innym funkcjom niż obsługi turystyki.

Rozdział 8.

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 18. Właściciele, zarządcy nieruchomości oraz użytkownicy obiektów i elementów zagospodarowania przestrzeni, położonych na obszarze Parku Kulturowego, zobligowani są do dostosowania się do przepisów uchwały w terminie 12 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, poprzez:

- 1) zmianę sposobu prowadzenia działań reklamowych oraz formy nośników reklamowych, szyldów i innych elementów zagospodarowania przestrzeni, o których mowa w uchwale;
- 2) rozpoczęcia procedury aktualizacji/zmiany/uzupełnienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

§ 19. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Ziębic.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej w Ziębicach

Agata Sobków

Uzasadnienie

O niezwykłości Henrykowa stanowią jego zintegrowane walory historyczne i krajobrazowe oraz wysoki poziom artystyczny i architektoniczny założenia. Szczególnie unikatową cechą jest harmonijne połączenie architektury kompleksu opactwa z zielenią komponowaną - ogrodami i parkiem krajobrazowym.

Zespół pocysterskiego opactwa położony jest na Wzgórzach Niemczańsko - Strzebińskich Przedgórze Sudeckiego, nad rzeką Olawą, na północ od Ziębic - stolicy dawnego księstwa. Stanowi on ważny punkt na Szlaku Cysterskim łączącym europejskie klasztory cystersów i będącym częścią Europejskiego Szlaku Kulturowego.

Zgodnie z regułą klasztor zlokalizowano w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki, dającej opactwu podstawę bytową i zaplecze dla zakładów rzemieślniczych i gospodarczych folwarku. Charakterystyczną cechą zakonu było wykorzystanie potencjału przyrodniczego terenu, a szczególnie wody. Cystersi, sprowadzili specjalnie kanałem z pobliskich wzgórz pitną wodę źródlaną, zakładali znacznych rozmiarów stawy hodowlane konstruując groble, zasilając dopływami Olawy. Wiele z tych elementów przetrwało do dzisiaj.

W wieku XVII opactwo Henrykowskie stało się znaczącym ośrodkiem sztuki barokowej na Śląsku. Średniowieczny trzon kompleksu opackiego poddany został przebudowie. Kościół zyskał od frontu barokową elewację, barokowe wnętrza, z niezrównanymi dziełami malarskimi Michaela Willmanna, malarza osiadłego w Lubiążu, pracującego dla śląskich cystersów oraz rozslawione stalle zakonne wykonane na podstawie rysunków malarza. Na planie średniowiecznego założenia wzniesiono czworobok okazałych budynków klasztoru oraz założono otaczające go komponowane ogrody: Konwentualny (o średniowiecznej tradycji miejsca), Braci i Opacki. Budynki klasztoru od zachodu poprzedzone zostały paradnym dziedzińcem, z oprawą w postaci zwartego, równej wysokości, piętrowego ciągu oficyn i piętrowego budynku dawnej szkoły klasztornej. Już w średniowieczu sąsiadując z północnym skrzydłem oficyny dziedzińca funkcjonował folwark obsługujący opactwo, przyjmując w dalszych wiekach formę trójdzielnego. Do naszych czasów zachował się średniowieczny budynek czeladzi oraz fragment średniowiecznego muru obronnego z basztą skierowaną na obronę kanału.

Przez 600 lat, aż do sekularyzacji zakonów na Śląsku w 1810 roku, opactwo henrykowskie pozostawało znaczącym ośrodkiem gospodarczym i kulturalnym tego regionu. W wieku XIX przeszło w ręce książąt weimarskich i stało się ich siedzibą. Od strony południowo-wschodniej kompleksu budynków klasztornych, na miejscu dawnego luparium i zwierzyńca powstał wówczas rozległy park krajobrazowy, zaprojektowany przez cenionego na Śląsku architekta krajobrazu Eduarda Petzolda.

Dziedzictwem Henrykowa jest również niezwykle cenny zabytkowy manuskrypt - Księga Henrykowska (1268-1273 i po 1310), będący kroniką średniowiecznego klasztoru a jednocześnie pokazujący obraz stosunków gospodarczych, społecznych i etnicznych XIII wiecznego Śląska. W niej po raz pierwszy udokumentowano zdanie w języku polskim. Księga Henrykowska jest unikatem wpisanym na Listę Pamięci Świata UNESCO.

Przedstawione walory świadczą o wyjątkowej randze Henrykowa dla kultury śląskiej (polskiej i niemieckiej), jako istotnego ogniwa europejskiego dziedzictwa kulturowego zapisanego w zachowanych do dzisiaj dziełach sztuki, architekturze, parkach-ogrodach i krajobrazie.

Utworzenie Parku Kulturowego Opactwo Cystersów w Henrykowie przyczyni się do lepszej ochrony założenia oraz poprzez walory historyczno – kulturowe i krajobrazowe, może w znacznym stopniu przyczynić się do rozwoju turystyki w regionie, jak też do promowania gminy Ziębice poza granicami województwa dolnośląskiego.

Wobec powyższego proszę o podjęcie uchwały w brzmieniu jak wyżej.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Ziębicach

Agata Sobków

